

uden om FN-systemet, hvilket vi stadig væk stærkt beklager fra Kristeligt Folkepartis side.

Det er da også rigtigt, som flere ordførere har gjort opmærksom på her i debatten, at det, som var begrundelserne for, at amerikanerne med dansk deltagelse gik enegang uden om FN-systemet, netop var, at man skulle afvæbne Irak og Saddam Hussein-regimet med hensyn til de masseødelæggelsesvåben, som man påstod, de havde, hvilket jo altså ikke til dato har vist sig at holde vand. Om det gør det nogen sinde, står efterhånden lidt hen i det uvisse.

Kl. 12.00

Men uanset dette er det altså vores opfattelse i Kristeligt Folkeparti, at Danmark har en forpligtelse som krigsførende magt endda – uden Kristeligt Folkepartis støtte i øvrigt – til at medvirke til at genopbygge Irak og give det irakiske folk et perspektiv også for fremtiden. Det er det, som er hovedindholdet i det beslutningsforslag, som regeringen har fremsat.

Ved førstebehandlingen sagde jeg, at det, som det fra Kristeligt Folkepartis side var afgørende at få styr på også i forbindelse med stillingtagen til forslaget, var den finansielle del. Det har vi efterfølgende også gennem udvalgsarbejdet spurgt til i forhold til regeringen: Hvordan skal finansieringen af dette militære bidrag ske?

Vi har fået svar på det fra forsvarsministerens side, nemlig at man afholder udgifterne over § 12.21.01 i finansloven. Det er de udgifter, der vedrører driftsbevillingen til Forsvarskommandoen, og så henviser man i øvrigt til forsvarsforliget, som Kristeligt Folkeparti jo er en del af, og siger, at for så vidt angår merudgifter til forsvarrets internationale udgifter, der overstiger det beløb, der er indeholdt i forsvarsrammen, vil man søge dem udmøntet via Miljø-, Freds- og Stabilitetsrammen og de reserver, som er afsat på finansloven.

Det svarer jo sådan set fuldstændig til, hvad regeringen har søgt tidligere i forbindelse med andre militære bidrag, som Danmark har ydet, bl.a. til Afghanistan. Vi er ikke for, at vi finansierer disse merudgifter til forsvarrets internationale opgaver, der ligger ud over forsvarsrammen, med penge fra Miljø-, Freds- og Stabilitetsrammen.

Det har vi modsat os tidligere, og det gør vi sådan set stadig. Men jeg tolker det svar, vi fra Forsvarsudvalgets side har fået fra finansministeren, derhen, at man accepterer, at der fortsat eksisterer en uenighed mellem de partier, som står bag Mifresta-forliget, i det omfang det sta-

dig måtte være gældende. Så jeg synes, at det efterhånden er skudt godt og grundigt ned fra regeringens side.

På den baggrund er vores konklusion fra Kristeligt Folkepartis side, at vi vil støtte regeringens beslutningsforslag. Der udestår stadig et slagsmål om Miljø-, Freds- og Stabilitetsrammen. Tilsagnet her i dag fra Kristeligt Folkepartis side om at støtte beslutningsforslaget ændrer altså ikke på det faktum, at vi fortsat vil være imod, at de merudgifter, forsvaret har haft i de seneste år inden for nuværende forligsperiode, finansieres via Mifresta-midlerne.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil gerne takke for den brede støtte til beslutningsforslaget. Jeg synes, det er flot, at Kristeligt Folkeparti og Socialdemokratiet her er gået med og har taget medansvar for den nødvendige beslutning om genopbygningen.

Man kan være uenig om krigen og vores flertal, som sørgede for, at den danske flåde kunne bidrage til et opgør med Saddam Hussein. Der var uenighed, men jeg synes, det er meget flot, at to af de partier, der var uenige i den beslutning, siger: O.k., der var vi uenige, men situationen er overstået, og vi er i en ny situation, og den må vi se på med nye øjne.

Det vil jeg godt have lov at hilse velkommen og rose.

Det er klart, at vi selvfølgelig ønsker, sådan som hr. Per Kaalund og andre var inde på, at et FN-mandat på forskellige ledder kommer så hurtigt som muligt. Det arbejdes der også for. Der arbejdes jo også glædeligvis i FN med at få formuleret en sikkerhedsrådsresolution, og jeg synes, det er for tidligt her at begynde at diskutere enkelte pinde i den resolution, som nogle har gjort nu, for der er ingen af os, der aner, hvordan den ender med at se ud.

Det væsentlige er, som en af ordførerne har sagt, at der nu arbejdes i Sikkerhedsrådet med at få formuleret spillereglerne for fremtiden. Der vil jeg godt understrege, at Iraks olie er Iraks olie, og oliefonden har til formål at sørge for, at pengene bliver brugt til gavn for Iraks befolkning.

Oliefonde er jo brugt andre steder i verden, hvor man har måttet overtage olien efter diktaturer. De bruges faktisk til at sørge for, at pengene ikke ender i Schweiz, eller at de kommer i lommerne på nogle, som får fat i kontrakterne, og så senere føres pengene ud af landet, og så ender pengene i Schweiz. Her har man sikker-